

Cultura

ARQUITECTURA

01. El COAC va inaugurar la nova façana de la seu amb un *mapping*.
02. La institució atorgarà la Medalla d'Or a l'arquitecte Rafael Moneo.

CÈLIA ATSET

La nova pell de la casa dels arquitectes

El COAC es posiciona de ple en els reptes de la sostenibilitat amb una nova façana intel·ligent

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

La seu del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) es torna a erigir com un estàndard de modernitat i compromís públic. L'edifici de Xavier Busquets va aixecar polseguera perquè va suposar l'entrada per la porta gran de l'arquitectura moderna al cor antic de Barcelona, i la restauració de la façana que n'han fet els arquitectes Josep Fuses, Joan M. Viader, Jorge Perea i Jordi Mansilla el reforça per fer front als reptes de sostenibilitat de l'arquitectura del segle XXI. "La renovació de la façana no és només la resolució d'un problema tècnic, sinó una acció voluntària d'arquitectura i de mirar cap al futur, de pensar en gran", diu el degà del COAC, Lluís Comerón. Coincidint amb la inauguració de la façana, el degà va anunciar que el Col·legi concedirà a Rafael Moneo un reconeixement que "rarament" atorga: la seva Medalla d'Or.

El debut en societat de la façana amb la projecció d'un *mapping* que

n'emfatitza les millores tècniques va anar precedit d'una xerrada sobre l'obra i els reptes d'intervenir en edificis moderns. Rafael Moneo hi participava perquè va ser membre del jurat que va seleccionar el projecte guanyador. "L'edifici de la seu

del COAC és el més radical però el més feble d'aquest racó de la plaça Nova, i és bonic veure com arquitectes d'una generació que pot considerar-se filla de la de Busquets tracten amb tanta deferència el pare o la mare envellits", va dir Moneo. A

més, un altre dels participants, el vicepresident de la fundació Docomo Ibérico, Celestino García Braña, va subratllar la força icònica de l'edifici. "Hi ha pocs edificis que tinguin el privilegi d'haver-se convertit en símbols de la ciutat. L'arquitectura de la Barcelona dels 50 necessitava conquistar la plaça de la Catedral. Va ser un privilegi que aquella modernitat es pogués instal·lar al mateix lloc que ocupa la part més noble de la societat", diu.

EL BITLLET

Rehabilitar la façana

Els arquitectes estem d'enhorabona, el nostre Col·legi estrena façana. L'antiga façana de Busquets ja no habilitava la vida a l'interior i l'hem rehabilitat, és a dir, ha canviat totalment però amb una imatge que recorda lleument el que hi havia abans. El mòdul, idèntic; la relació de gruixos dels muntants, si no iguals, s'hi acosten; el color i la textura han perdut aquella vetusta rugositat del fibrociment per un aspecte molt més llis i que la rejuveneix; el límit amb el cel, la cornisa, allò que el moviment modern va convertir en una línia i que aquí era un elegant

pla llis, ha desaparegut en favor de la continuació del mòdul. Un lífting que, a més, farà que sigui molt més eficient energèticament. La idea és que la façana actuï de model, com ho va ser l'edifici fa 55 anys, sobre com tractar l'edificació: de manera honesta, renovant-la però amb respecte al patrimoni. La voluntat s'entén, però no es pot quedar només en la façana, cal anar més endins: ¿encarregarà, com ho va fer en el seu moment, l'interiorisme a diversos arquitectes? ¿Renovarà d'una vegada alguns còrracs massa decisius en concursos? ¿S'atrevirà a rehabilitar-se?

ROGER MIRALLES

ARQUITECTE I PROFESSOR DE LA URV

Un nou paradigma energètic

Un dels trets definitoris de la seu del COAC és el contrast entre la base monumental de l'edifici, oberta a la ciutat i guarnida amb uns frisos dissenyats per Pablo Picasso, i el volum de vidre de les oficines, que s'endarrereix respecte a la línia del carrer. La nova façana millora l'aïllament tèrmic i acústic de l'anterior i inclou plaques fotovoltaïques per generar energia per a consum propi. Lluís Comerón defineix l'obra com "un cas pilot de rehabilitació energètica". "El concurs era molt arriscat, perquè

**SODERBERGH
RODA UN FILM
AMB IPHONES**

La Berlinale va anunciar ahir que estrenarà el nou film de Steven Soderbergh, *Unsane*, un thriller de terror que el director ha rodat en secret amb el seu iPhone i que protagonitza Claire Joy, l'actriu de *The Crown*.

**LENNY KRAVITZ
TORNA A
BARCELONA**

Lenny Kravitz actuarà al Poble Espanyol de Barcelona el 5 de juliol. El concert forma part d'una gira europea que també passarà per Madrid. El músic hi presentarà el disc *Raise vibration*, que es publicarà a la primavera.

fem servir el nostre propi edifici per comunicar a la societat la necessitat d'un canvi de paradigma, d'una nova relació amb el medi", va afirmar un altre dels ponents i membre del jurat, Albert Cuchí.

A més dels reptes en el terreny de la sostenibilitat, era imprescindible plantejar el projecte tenint en compte que l'edifici s'ha convertit en patrimoni. En aquest sentit, el moderador de la xerrada, l'arquitecte i membre de la junta del COAC, Enric Mir, que també va ser membre del jurat, el defineix com "una perversió": "Té l'aparença de ser un edifici industrialitzat, però es va construir de manera artesanal, i la restauració s'ha plantejat des de la tecnologia però s'ha fet a mida". Els autors de la restauració van començar a treballar des del respecte absolut a l'edifici. "Ens vam plantejar el concurs intentant defensar una arquitectura que ens sembla molt interessant, i de la qual no hi ha gaires exemples", explica Viader. I per posar-se a favor de l'edifici de Busquets van fixar algunes premisses: "La mínima intervenció per part nostra era un atribut: l'obra original havia de tenir la màxima presència i la nostra intervenció havia de ser reversible". L'objectiu d'aquestes regles era passar desapercebuts en la mesura que els fos possible. "Com més neutra fos l'actuació, més beneficiosa seria per a l'edifici", diu Viader.

Els ponents van agrair el seu mestratge a Moneo, que precisament aborda les intervencions en edificis històrics en el seu últim llibre, *La vida de los edificios. La mezquita de Córdoba, la lonja de Sevilla i un carmen en Granada* (Acantilado), en què diu: "Cada vegada veig amb més claredat que els edificis es desplacen en el temps, que no tenen la permanència, la immobilitat que a vegades voldríem que tinguessin, i que en cada instant són diversos". I també afirma: "De vegades es pot insistir en la conservació estricta d'un edifici; malgrat tot, això significa, d'alguna manera, que l'edifici ha mort, que la seva vida, potser per raons justes i intel·ligibles, ha sigut interrompuda violentament".

El COAC també va aprofitar l'ocasió per estendre a les ciutats la mirada respectuosa i crítica dels arquitectes que han restaurat la façana de la seva seu. I és que el futur responsable de les ciutats serà més aviat millorar el que ja existeix que no construir de nou. En aquest sentit, la nova web Renovaciourbana.cat té com a objectiu acostar els processos de renovació dels edificis al conjunt de la ciutadania. ■

Albert Guinovart s'atreveix amb un 'Rèquiem' per "celebrar la vida"

L'obra serà interpretada pel Cor Jove de l'Orfeó i la Simfònica de les Balears

MÚSICA

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

"Potser sobta que em demanin a mi un rèquiem, perquè no soc trist de mena", diu Albert Guinovart sense amagar el somriure. De fet, el compositor barceloní admet que no és una persona especialment religiosa i reconeix el pes referencial de rèquiem monumental com els de Mozart, Verdi, Brahms, Fauré i tants altres autors que van dur la missa de difunts al cel de la història de la música. "Compondre un rèquiem amb tots aquests antecedents és un repte", reconeix.

Tanmateix, Guinovart va acceptar el desafiament que li va proposar Víctor García de Gomar, assessor musical de l'Auditori de Girona i director artístic adjunt del Palau de la Música. Sí, faria un rèquiem, el que interpretaran el Cor Jove de l'Orfeó Català i l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears sota la batuta de Pablo Mielgo, i amb la soprano Mathéu, el baríton Josep-Ramon Olivé i el nen soprano de l'Escolania de Montserrat Ferran Quílez com a solistes. L'estrena serà aquest dijous a l'Auditori de Palma (20 h), i també es podrà escoltar dissabte a l'Auditori de Girona (20.30 h) i diumenge al Palau de la Música (17 h), sempre dins d'un programa que es completa amb la *Sinfonia núm. 2* de Brahms. També s'interpretarà en versió reduïda per a piano i cor a Esplugues de Llobregat el 14 de març i a Cervera el 24 de març.

"L'Albert és el nostre Poulenc: té el punt teatral, de cabaret, i també un punt místic", diu García de Gomar. El que no té és la pulsio funebre ni el fatalisme. "El primer que vaig fer va ser escoltar tants rèquiem com vaig poder, i vaig constatar que la idea sobre la vida i la mort a través de la música és molt diferent fins i tot entre grandíssims compositors com Mozart, Verdi, Brahms i Fauré. D'aquesta manera vaig pensar que l'aproximació espiritual havia de ser molt personal i, pensant que la mort és la culminació de la vida, m'ha sortit un rèquiem que és més aviat un cant a la vida, una celebració, un donar gràcies a la vida", explica Guinovart, un compositor poc atret pels formats religiosos: abans del *Rèquiem* només havia fet una *missa brevis* i un *tedèum*. "La meva religió és la música", diu.

En llatí, però seguint la litúrgia moderna, i assessorat pel liturgista Jordi Guàrdia, Guinovart ha conjurat en el *Rèquiem* les influències que

Albert Guinovart serà protagonista de dos concerts aquesta setmana: un recital de piano i l'estrena del *Rèquiem*. PALAU DE LA MÚSICA

**Vitalisme
Guinovart es
va plantejar el
rèquiem com
un "donar
gràcies a
la vida"**

han configurat la seva personalitat musical. "Tota la música romàntica, i, del segle XX, les músiques russes i nord-americanes, de Prokófiev a Gershwin i Bernstein", detalla. També es constitueix ell mateix en influència, perquè per al moviment *In paradisum* del *Rèquiem* recuperà, traduït al llatí, un fragment del seu musical *Gaudí*. Això sí, per tirar endavant l'obra ha mirat de "treure l'artificiositat" d'altres obres seves. Segons el director del Cor Jove, Esteve Nabona, el resultat té "el lirisme, la passió, la sinceritat i la profunditat" característica de la música del compositor barceloní.

Polivalent de mena, Guinovart també és notícia per la publicació del disc *Nocturne* (Sony Classical), que aplega dotze composicions per a piano interpretades per ell mateix.

Aquestes peces formaran part del repertori que Guinovart oferirà demà al Palau de la Música (20.30 h). El concert, que forma part de l'àmplia programació que el Palau de la Música li dedica com a compositor convidat de la temporada, inclourà també obres de Chopin, Rakhmàninov i Poulenc. "És un programa que és un antiprograma -fa broma Guinovart-. No és un programa temàtic com els que es faran ara, sinó que és a l'antiga, combinant obres meves i de compositors pianistes que admiro molt i que m'han inspirat". També és singular el fet que alguna de les peces, la titulada *Arlecchino*, l'hagi enregistrat en un disc abans de tocar-la en una sala de concerts. "Ho he fet com els artistes de pop", diu. ■